

DeweekantenvanLoetvanDerLeee

Met zijn strakke kaakkijn en Chet Baker-in-diens-jonge-jaren-uitertijk is Loet van der Lee een opvallende verschijning in de Nederlandse jazzscene.

Niet voor niets wordt hij gesponsord door het kledingmerk van Jack van Gelder. De trompettist laat het zich aanleunen. Als hij zich een image aan moet meten om zijn nieuwe cd onder de aandacht te brengen, 'dan moet dat maar'.

Door Dirk Koppes

Foto's Dirk W. de Jong

Klimmen op de glijbaan

Helaas, de koffiemokken zijn op. De speciaal ontworpen Loet van der Lee Quartetbekers waren op de avond van de cd-presentatie in het Bimhuis al uitverkocht. Mensen die vanavond twee cd's aanschaffen, krijgen daar deze kostelijke kop bij cadeau! had handeldeid. Van der Lee nog trots zo'n vier keer omgeroepen op de Both Sides-presentatie. En met succes. Het tekent de handeleid van de dertiger, die alles op alles zet om zijn kwartet aan de man te brengen. Halve dagen zit ik te belen als manager van de hand. Die logistiek vreet tijd', verzucht Van der Lee als hij aanschuift in het Amsterdamse café Wildschut. Buiten borrelt de Oud-Zuid-yuppen, binnen praat Van der Lee over de opnamen van Both Sides.

Borstlap nog mee. 'Daar drukte hij een zwaar stempel op, ook door zijn composities. Michiel en ik deden een lange gescheiden samen. We hebben vaak zomers in Spanje gespeeld. Inmiddels heeft hij zich losgemaakt van de groep. Michiel heeft een enorme vlucht naar voren gemaakt, door de prijs in Washington en zijn eigen platencontract. Dat leverde problemen op met programmeren. Michiel kon bijna niet meedoen.'

Inmiddels heeft Van der Lee drie jaar kunnen nadelen over hoe zijn nieuwe plaat moet klinken. 'Deze plaat heeft meer van mezelf. Spelden we op de eerste cd meer Dick de Graaf, dit album geeft meer her idee van een Dutch Young All Stars. In de afgelopen jaren heb ik veel samengespeeld

met jonge Nederlandse jazzcats. Waarom moet je grote Amerikaanse namen binnenhalen, als je iesse van Ruller kunt krijgen? Zonder het uithalen van moeilijke fratsen zoals bassist Ioris Teepe, kun je dezelfde kwaliteit behalen. Er loopt hier genoeg talent rond. Alleen het produceren is Nederland veel minder, deze productie is zwaar bevochten. Eigenlijk kan je spreken van dit jaar zatien om twee maanden te kunnen oogsten. Het is hard werken om pluggers, radio, televisie, kranten en platentaatschappijen te bereiken.'

Op zijn vijfde verjaardag had Loot zijn eerste bandje, dat Real Book-repertoire speelde. 'Pas op die leeftijd raakte ik echt genuanceerd om de muziek in te gaan. Vanaf

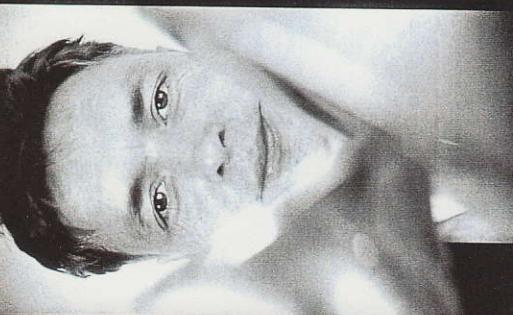
daar woonde ik heel erg veel op de muziek.

Op zijn vijfde verjaardag had Loot zijn eerste

leefde Van der Lee een doorbraak op embouchuregebied dankzij de lessen van de Belg Bert Joris. 'Hij heeft me studiediscipline bijgebracht. Een state of mind om je door oefenen te ontwikkelen.' Van der Lee heeft tegenwoordig een mooi breed geluid, dat hem niet in de weg staat in de hogere scherpen uit te halen. 'Het meest heb ik na afloop van Hilversum opgepikt. Gigs, doorlezen, nadelen over wat je doet, cd's luisteren, de muziekbusiness leren kennen.' Hij wil maar zeggen: 'Geen enkel succes wordt je in de schoot geworpen'. In die tijd kon hij als vaste Kracht meespelen in de Jeff Jeralem Bobop Express, de band van een Amerikaanse drummer in Valencia. Daar wonen, vier gigs per week, werken

in de jazz, niet behulp van cassettes. Eenmaal figeweven voor de toneacademie - nog niet genoeg levenservaring met mijn zeventienjarige levensjaren' - koos hij toch maar voor het Hilversumse conservatorium. Van der Lee accepteerde nog wel voor televisicommercials, een wort gesponsord door het Jack van Gelder-kledinglabel For Fellows. Niet zo vreemd, want met zijn strakke kaakkijn en Chet Baker-in-diens-jonge-jaren-uitertijk streekt Van der Lee qua uiterlijke schoonheid met kopp en schouders boven zijn waterlandse koper-collega's uit. Als hij zich een James Dean-image moet aannemen om de bekendheid van zijn kwartet te vergroten, 'dan moet dat maar.'

Op het Hilversumse conservatorium begon hij

**'Ik hoeft niet
vernieuwend te zijn.
Noem het easy.
Soms sta ik op met
een melodie, of zit
ik in de tuin en
kom het met de
wind aanwaaien.
Maar de beste
liedjes zijn
zwaarbevochten'**

SASCHA VAN ESDONK
PRODUKTIES

Postbus 22 ~ 1170 AA Badhoevedorp ~ tel: 020 659 2441 ~ fax: 020 659 6793 ~ email: sascha@esdonk.nl ~ website: www.esdonk.nl

presents at the north sea jazz festival

- Jean 'Toots' Thielemans and Kenny Werner on piano
- Friday 9 July • van Goghzaal • showtime 19.30
- Saturday 10 July • Rembrandtzaal • showtime 19.45
- Cris Monen Jazz & Blues Band
- Saturday 10 July • Main entrance • showtime 01.00
- Francien van Tuinen Band feat. Erik Vloeimans on trumpet
- Saturday 10 July • Dorriton stage • showtime 18.00
- Guest solist: Rita Reys with the Dutch Jazz Orchestra for the Bird winning concert
- Saturday 10 July • Jan Steenzaal • showtime 18.00
- Rita Reys and the Lex Jasper Trio
- Sunday 11 July • Van Goghzaal • showtime 19.00

- Armando • Alice in Dixieland • B&B Soundsystem • Graham B • Miss Bee •
- Marjorie Barnes • Peter Beets Trio • Madeline Bell • Bert van den Brink •
- Deborah Carter • Ronald Douglas • Dulfer ! • Flaurine • Flower to the People •
- Claire Fisher • Linda Hopkins • Mendoza Dance Party • Gary Potter •
- Jimmy Rosenberg • Heleen Schuttevær Trio • Dirk Jan Vennink •
- Harry Verbeke • Dr Frans de Wijs •

artists available

- Armando • Alice in Dixieland • B&B Soundsystem • Graham B • Miss Bee •
- Marjorie Barnes • Peter Beets Trio • Madeline Bell • Bert van den Brink •
- Deborah Carter • Ronald Douglas • Dulfer ! • Flaurine • Flower to the People •
- Claire Fisher • Linda Hopkins • Mendoza Dance Party • Gary Potter •
- Jimmy Rosenberg • Heleen Schuttevær Trio • Dirk Jan Vennink •
- Harry Verbeke • Dr Frans de Wijs •

recommended releases

Released on Quicksilver
Cris Monen Jazz & Blues Band - You're Never Too Old

Released on Jazzy Music

Rita Reys - You're Never Too Old

Saskia Lamm - Jazzka

Released on Jazzy Music

die alleen haar eigen ding doet. Ze laat in de media misschien weinig van zich horen, maar ze werkt rustig aan de opbouw van haar carrière.' Claassen zingt 'I Need You', dat Van der Lee op het eerste album als instrument had opgenomen. Ze doet ook mee aan de enige oude standaard op de plaat. De ballad 'There Goes My Heart' wordt hier omgedraaid in een up-tempo-versie, waarbij Claassen een stevig spruitje moet trekken om de rimescècte bij te houden.

Wind

De voornaamste doelstelling voor Van der Lee bij nieuw materiaal: liedjes schrijven. 'Ik wil geen ingewikkelde muziek maken, maar het simpel houden. Eigenlijk speel ik teksten door mijn instrumenten heen.' Veel van Van der Lee's songs klinken alsof ze al jaren bestaan. Het schrijven van standards gaat me niet makkelijk af. Soms sta ik op met een melodie, of zit ik in de tuin en komt het de wind daarvallen. Maar de beste liedjes zijn zwaarbevochten. Mijn ideal is het schrijven van een herkenbare liedje dat in je hoofd blijft hangen. Dat kan in popmuziek, maar ook in jazz.'

Tachtig gouden

Op zich een zeer respectabel doel, maar daarmee klinkt de plaat, alsoewel van hoog professioneel niveau, alsof hij enkele decennia geleden ook had kunnen worden opgenomen. De cd staat vol excellente mainstream. Is hij als muzikant niet op een leeftijd (30) om juist niet crossover-muziek aan te komen, met verrassende vernieuwingen? 'Het hoef voor mij niet vernieuwend te zijn. Veel muzikanen vernieuwen dwingend omdat het moet, wat veel neurotische klanken oplevert. Naar jazz moet je niet plezier kunnen luisteren. Nou hem easy, maar het is nog een moeilijke weg om dit te kunnen spelen. En ik grip niet terug naar oude themas. Mijn ontwikkeling zat meer in steeds interessanter en energieker solo's. Ik ben een trompetist die zowel met veel power als introvert wil kunnen spelen. Das én Arturo Sandoval én Tom Harrel. Misschien hoor je op deze plaat geen jungle of dance, maar die muziek hoor ik wel in de clubs waar ik speel, het beïnvloedt me wel.'

*Loet van der Lee, vrijdag 9 juli,
North Sea Jazz Festival*

Die alleen haar eigen ding doet. Ze laat in de media misschien weinig van zich horen, maar ze werkt rustig aan de opbouw van haar carrière.'